

Weöres Sándor: Ballada a három falevélről

Lehullott három falevél
észrevétlen az őszi ágról.
És jött a szél, a messzi szél,
egy messzi, másik, új világból -
Elröpült három falevél.

Az egyik magasba vágyott:
talált a felhők közt új világot,
emelte, emelte a szél.
A másik rohanni vágyott:
magasba hágott és mélybe szállott,
sodorta, sodorta a szél.
Harmadik szédülni vágyott:
szemét lehúnyta, semmit se látott,
kavarta, kavarta a szél.
Lobogott három falevél.

Lehullott három falevél
tehetetlenül a világból.
Ott lenn a sár, fekete, mély -
ki emel fel az őszi sárból,
ti szegény három falevél?

